

Sprawa T-107/04

Aluminium Silicon Mill Products GmbH przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Przywóz krzemu pochodzącego z Rosji — Szkoda — Związek przyczynowy

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 14 marca 2007 r. . . . . II - 672

Streszczenie wyroku

- 1. Postępowanie — Podnoszenie nowych zarzutów w toku postępowania (regulamin Sądu, art. 44 § 1 lit c) i art. 48 § 2)*

2. *Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Szkoda (rozporządzenia Rady: nr 384/96, art. 3 ust. 5 i nr 2229/2003)*
3. *Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Szkoda (rozporządzenia Rady: nr 384/96, art. 3 ust. 3, 6 i 7 i nr 2229/2003)*

1. Z art. 44 § 1 lit. c) w związku z art. 48 § 2 regulaminu Sądu wynika, iż skarga musi wskazywać przedmiot sporu oraz zwięźle przedstawić powołanych zarzutów oraz że nie można podnosić nowych zarzutów w toku postępowania, chyba że ich podstawą są okoliczności prawne i faktyczne ujawnione dopiero w toku postępowania. Jednakże zarzut, jak również argument stanowiący rozszerzenie zarzutu podniesionego wcześniej w skardze, bezpośrednio lub pośrednio, który pozostaje z nim w ścisłym związku, należy uznać za dopuszczalny.

się błędnie w ustaleniach faktycznych co do zmian udziału przemysłu wspólnotowego podczas okresu uznanego za okres, w którym szkoda była najbardziej wyraźna, a w związku z tym opiera się na oczywiście błędnych podstawach, by stwierdzić występowanie wspomnianej szkody, która powinna zgodnie z art. 3 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nr 384/96 wynikać z oceny wagi zmian – zarówno pozytywnych, jak i negatywnych – czynników uznanych za istotne.

(por. pkt 43, 44, 66)

(por. pkt 60, 61)

2. Rada przekracza granice przysługującej jej znacznej swobody uznania w odniesieniu do stwierdzenia w ramach postępowania antydumpingowego istnienia znacznej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, jeśli dopuszcza
3. Niezależnie od przysługującej jej znacznej swobody uznania w odniesieniu do stwierdzenia w ramach postępowania antydumpingowego występowania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a zarzucaną znaczną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy, Rada narusza podstawowe rozporządzenie antydumpingowe 384/96, a konkretnie jego art. 3 ust. 3, 6 i 7, jeśli dopuszcza się

oczywistych błędów w ocenie, nie uwzględniając nieuchronnego wpływu w okresie objętym dochodzeniem — po pierwsze, zmniejszenia popytu na wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego, po drugie, zwiększenia udziału tego przemysłu w rynku i wielkości jego sprzedaży na poziom stosowanych cen, i po trzecie, zmiany struktury sprzedaży — na wielkość obniżki średniej ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego,

które to błędy skłaniają ją niewątpliwie do przypisania przywózowi objętemu dochodzeniem niekorzystnych dla przemysłu wspólnotowego skutków, których źródło jest od niego niezależne.

(por. pkt 71, 116)